

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetési díjak
Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.
Hirdetéseket fölvesznek:
Bécsben: Oppell Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapest.
Haasenstein és Vogler hirdetés köv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szerviztér 5. sz.
Nyitási cikkek
garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállítás: Főtér 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.
ÁZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DÍJZATNAK. Kéziratok nem adatnak vissza.
Kiadóhivatal: Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, 1878. jan. 26.

(?) Mintha külpolitikai helyzetünk még nem hordaná méhében a vezély elég magvát — a belügyi helyzet is mind válságosabbá kezd válni. Teljesen kifejezett miniszterválság Bécsben, nagy mértékben fenyegető miniszterválság Budapesten.

Az egész közgazdasági kiegyezés története annyszor és oly különféle alakokban rémítette már meghiusulásával a közvéleményt, hogy már mintegy bele is fásulnak a változatokba s szinte nem is tűnik föl rendkívüli és váratlan tényként e fordulat s ha a magyar kormány ismételtén kényszerítve érte magát, az osztrák tulkövetelésekkel szemben, az egyezkedések megszakítására, illetőleg tárgyalásának a Felső rendeltetése alá bocsátására — legalább is természetesen látszhatik, hogy a bécsi kormányra is rákerüljön egyszer már a sor, saját pártjával szemben ama vallomásra szorult, hogy a másik egyezkedő fél további engedmények tételére már nem rávehető.

Mert a két minisztérium állása majdnem fokmutatóvá vált már, kölcsönösen, a birodalom két felének kiegyezési előnyeiről hátrányaira nézve, a mennyiben az egyik minisztérium lemondása nyilván szóló tényben tanúsít a másik fél papírjainak emelkedését, a helyén maradt minisztérium a szellemi párbajban oly előnyöket vív ki, a melyekért a másik a felelősséget el nem vállalhatván, kénytelen volt helyének odahagyására.

Ha e barometrum helyesen mutat, fájdalom, be kell vallanunk, hogy a hosszas kiegyezési vajudások idején mindig csak a mi minisztériumunk volt a kényszer-helyzetbe szorítva s indirect úton a bécsi parlament merített a jelekből megnyugvást, hogy érdekelt előtérben állanak, mert saját miniszteriuma egyoldalulag egyszer sem érezte magát kényszerítve az abdicálás végső fegyveréhez való folyamodásra.

Végre, egyszer a magyar közvéleménynek is nyílt alkalma e fordított viszonyt calculus megejtésére s ma, a bécsi válsággal szemben, már mi vonhatjuk a tényekből azt a consequentiát, hogy érdekeink megvédése, bár né-

mileg előnyösebb helyzetbe jutott, most már nem a budapesti, hanem a Lajthántuli minisztereknek kellvén a parlament hangulata előtt megvártniuk.

Annál különösebb tehát, hogy a midőn a bécsi jelek ily irányban éppen megnyugtatósunkra szolgálhatnak, válik a magyar képviselőház szabadelvű pártjának értekezletén a hangulat, a kormánnyal szemben, mindig élesebbé s a kiegyezési törvényjavaslatok előzetes tárgyalása folyamán mind több és nyomatékosabb hang emelkedik e javaslatok, illetőleg az előterjesztő minisztérium, ellen.

S a helyzet különös voltát még inkább fokozza az a körülmény, hogy az oppositio ez egyéni majdnem kivétel nélkül a volt Deák-párt tagjaiból telnek ki. Mert nyilvánvaló, hogy a midőn a bécsi cabinet-válsággal párhuzamban, maga a párt kényszeríti a kormányt a tárcza-kérdés fölvetésére, kormányt megbuktatása nem annyira ezt a kiegyezést, hanem általában a kiegyezést itélne el s így éppen azok, kik az 1867-iki alkotások létrehozói valának, járulnának ugyanezen alkotások megsemmisítéséhez.

Nem mondjuk, hogy e célzatot öntudatosan lebegne az illetők előtt, de azt tudjuk, hogy a politika a tényekkel és nem a célzatokkal számol és így nem annyira a külügyi bonyodalmak, mint inkább maga a közjogi kapcsolat veszélyeztetése tetszik előttünk a döntő mozzanatoknak, melynek e conflictusban az irányadó szerepet játszanak kell.

A helyzet mindenesetre súlyos. Egyfelől a magyar érdekek minél előnyösebb kielégítése, másfelől a monarchia két felének kapcsolata ró nehéz terhet a képviselőház válságaira s mindennek betetőzésül a mind valószínűsőbb alakuló keleti kérdés gordiusi eszmája követeli a monarchia tekintélyének s különösen erejének föntartását és kifejezését — talán fegyveres föllépést is.

Két miniszterválság ily körülmények között csakugyan igen sok. Főlöskéges luxus . . .

— A bécsi miniszter válság akut jellegűt öltött. Mint egy bécsi távirat jelenti, tegnapelőtt délelben Auersperg lakásán értekezlet tar-

tatott. Az értekezleten jelen voltak Lasser kivételével, a ki beteg, az összes osztrák miniszterek, továbbá a képviselők közül Rechbauer elnök, b. Eichhoff, Dumba, gr. Coronini, dr. Grosz, Grocholski, dr. Herbst, dr. Giskra, Gomperz és dr. Süss Ede.

A kormány előterjesztő az értekezletnek a helyzet nehézségeit, s kijelenté, hogy a kávévámnak 24 fittal és a petroleum-vámnak 8 fittal való elfogadását kabinetkérdésül állítja föl a házbán s egyáltalán aines olyan helyzetben, hogy e tárgyban a magyar kormánnyal még egyszer alkudozásba bocsátkozzék, s azért, ha a ház e vámtételeket elveti, a kormány visszavonul az ügyektől. A tárgyalás további folyamáról biztos értesülésünk még nincs; az egyik bécsi estilap szerint azonban Herbst és dr. Grosz a baloldal és az „új haladó párt” nevében kijelenté a kormánynak, hogy a klubok e vámkat a kormány által kívánt összegben nem fogadják el, bármilyen következménye legyen is ez elutasításának.

A bankbizottság elhatározta a birodalmi gyűlésnek azt az indítványt tenni, hogy a 80 millió adósság a quota-deputációkhoz utasítások.

— Az országgyűlési szabadelvű párt tegnapelőtti értekezletét Gorove elnök megnyitván, folytatott a vámmügyi tvjavaslat és a tariffa általános tárgyalása.

Horánszky Nándor emel szót első sorban és kijelenti, hogy Szilágyi Dezső álláspontja áll. — Szerződéses politikát tart szükségesnek; s miután ezekkel szemben a pénzügyi vámkat kárpótlást nem nyújtanak: nem fogadják el a tvjavaslatot.

Váradai Gábor elfogadja a törvényjavaslatot.

Molnár Aladár ugyanazon indokból, mint Horánszky és Szilágyi Dezső ellenzi a tvjavaslatot.

Tóth Vilmos különösen külpolitikai szempontból hangsúlyozza a törvényjavaslat elfogadását.

Pulszky Ágost szintén Szilágyi D. álláspontján a tarifa revisiójának lehetséges voltát fejtegeti.

Szontagh Pál helyesli, hogy a kormány tárczáját hozzá köti a javaslatok elfogadásához. Elfogadja a tvjavaslatot.

gans cipőöst szorosabban kezdték megkülönböztetni a jámbor csizmadiatól.

A cipők alakja eleinte szorosan a lábak alakja után idomult; a lábtűn-művész kiszabta a topánt, aztán megvárta — ki a milyen csinál képes volt rá — de mindenesetre egyféle bőrből, lett legyen már az akármilyen.

Hanem a divat egyet intett, s a cipő alakja egyszerre megváltozott. Kapott olyan tompa orrot, a melyekben tíz lábujj kényelmesen megférhetett egymás mellett. Ez lett aztán egy darabig a módi. Ez még nem volt elég. Divat fejedelm bele kötött abba, hogy miért van a cipő egyetlen darab bőrből készíve s könnyebben esett a lelkének, ha a „Schublat”-ot (cipőfej) és a cipő orrát legalább két darab bőrből állíthatta elő, ha mindjárt ugyanazon nemű bőrből is. Még ez sem volt elég. A szegény cipő orrát kegyelem nélkül agyon szurdalták, tétovírova rá különböző cifrákat. Aztán elkezdtek a cipő orrát fényezés bőrből készíteni s ez sem lévén még eléggé diszes: a fényezés cipő orrát kihimezték fehér selyemmel. Ez volt a „spitzes” cipők divata.

Majd rákerült a sor a Schuhlattrais. Kezdték alkalmazni a különböző „betét”-eket, kék, violaszínű, sárga vagy pláne fehér bőrből, végre posztóból is. Aztán a cipő-fejet végig gombolták, fényes fekete vagy fényes fehér gombokkal, aztán ezeket a gömböcskéket fölvaltatták a lapos gyöngyház-gombok, melyek úgy néztek ki, mint valami harmonika billentyűi.

Hát a különböző szövet- és szarvasbőr-cipők? A fűzős cipők, magas sarkú és sarkatlan cipők? stb.

(Folyt. köv.)

Az argostoli jegyző.

Uj-görög elbeszélés.

Irta:

A. R. RANGABÉ.

(Folytatás.)

A rendőrbiztos levette a leplet a halotról. Ekkor az is kintit, hogy az alsó lepedő lábtól

Száll Kálmán pénzügyminiszter szerint a főbb ellenvetések két szempontra szorítkoznak: első, hogy a szerződések csak Ausztria érdekeit elégítik ki, Magyarországot nem; másodsor, hogy a szerződési politika, ezen kielégítés következtében Ausztriának nem áll érdekében. Az elsőre nézve megjegyzni: igaz, hogy a drágább posztó és pamut árak vámjá némileg emeltetett; de másfelől az olcsóbb nemlék leszállított, s különösen némely angol gyártmányra hivatkozik, mely elbirja az emelést; ezzel szemben a restitutióból és a pénzügyi vámkból Magyarországra háramló előnyökre hivatkozik.

Nézte szerint Ausztriának szintugy szüksége van jövedelmeinek közvetett adók által való emelésére, mint Magyarországnak s azon három és fél millió, mely ezután Magyarországnak jut, nem megvetendő. A második ellenvetésre nézve részletes adatokat hoz fel, melyek azt mutatják, hogy az iparos Ausztriának sokkal inkább érdekében áll Németországgal szerződést kötni, mint Magyarországnak; s kiemeli, hogy ha Németország represszáliát akar gyakorolni, ezzel jobban sújtja az iparos Ausztriát, mint a nyers terméket adó Magyarországot. Végül megjegyzni, hogy nem a kormány, hanem a helyzet teszi fel a tárczakérdést; mert míg mi itt krajczárk felett alkudunk, addig Magyarország úgy mint Ausztria milliókat veszít, ezért a válságos helyzetnek minél előbb véget kell vetni.

Az értekezlet a minister beszédét helyesléssel fogadván, véget ért.

A HÁBORU.

A harcztéri helyzetről ezt írja a „D. Tel.” pérai tudósítója: Szelejman pasáról végre biztos hír érkezett. Mondják, hogy Dramán, Kávola közelében biztosságban van, erőltetett meneteket tett a hegységen át. Mint hallom 108 zászlóalj gyűlésgén van 115 ágyúval, bele számítva Baker pasa hadosztályát. Ezen csapatok most Karalából Konstantinápolyba fognak menni hajón, hogy ha szükséges az utolsó védvonalakat védelmezzék.

Egy török félhivatalos lap „amítás” czim alatt egy hosszú vezércikket közöl, mely szigorú bírálat alá veszi Anglia „beestelen eljárását” s azt tanácsolja, hogy ne hallgasson Törökország többé a nyugatti hatalmak tanácsára.

egészen össze van szakítva. A szolgáló kijelentése szerint, az éppen az előtti estén volt ujan odátelve, így az is tisztán állt, hogy a kinos halálközdelem közben szakítottattó szét.

Ekkor a rendőrbiztos a butorok megvizsgálásához fogott, de ezeken legkisebb erőszak nyomra nem látszott. Először Nicolótól a kulcsokat, s kinyitotta az íróasztal fiókját, melyben körülbelül ezer aranyat talált arany s ezüst pénzben. Tapas felhatalmazó iratot mutatott elő, melynek erejénél fogva, ő mint Gerasimo gróf, az elhalt öccsének s egyedüli örökösének megbízottja tekintendő, s a formáság betöltése végett a Gerasimo javára, a meghalt Nanetto gróf által ennek halála előtt egy hónapig kiállított végrendeletet is előmutatta és ennek nyomán a fiókban talált pénzt nyugta mellett magának kiadatta.

A két jelenlevő hivatalnok ez eljárásban semmi rendkívülit nem talált, s nem tett ellene kifogást.

A butorok után az ablakokat vizsgálta meg a kiküldött biztos; valamennyi be volt jól zárva. Kivülről erőszakos törés nélkül lehetlen lett volna azokat kinyitni.

Épp így nem mutattak az ajtók is semmi betörési czélra.

— Csodálatos! mondá a vizsgáló bír. Hogy a gróft megölték az tisztá bizonyos; de közönséges gazemberek nem szoktak ezer aranyra menő öszezget a szekrény fiókban hagyni, s nem is járhatnak ki s be a kulcslyukon. Mit gondol ön Tapas ur?

— Sicuro, sicuro! válaszolt ez letörülve a verítéket homlokáról.

— E házban senki nem lakik önökön kívül? kérdé a biztos a szolgálótól.

— Senki, kivéve Rodinis urat, a gróf titkárát.

— S éjjelre beszótkák mindig zárni a házaajtót?

— Be, még kora este mindig.

— Tudja bizonyosan, hogy tegnap este is bezárta?

— Bizonyosan! Tegnap is mint mindig!

— S zárva találta-e ma reggel midőn felkelt?

— Nem; nyitva volt. Hanem miután Ro-

Gallipoli. Itt nagy panik van azon hir következtében, hogy az oroszok Usunképir és Kesán közt mintegy 10 óra jársnyira vannak már.

Stambulból parancs jött, hogy ezen irányban az előnyomulást minden áron fel kell tarttatni.

Ezen hir következtében több család már Ázsiába készült kivándorolni. Mára Smyrnából és a Dardanellákból csapatokat várnak. Az erődítések késéke, de az agyuk még nincsenek elhelyezve.

A z oroszok védelmi készülődéseiről a Feketetengeren ezt jelenti a „D. Tel.” Mant-horpe bey, angol commodore a török gyorshajórajnál, jan. 20-án visszatért Pórába. Jelenti, hogy a part meg van tisztítva a torpedóktól s hogy Sebasztopol tenger felőli támadás ellen hozzáférhettelené van téve, még ha az egész angol hajóraj tenne is kísérletet ezen irányban.

Sebasztopol rengeteg nagy földművek által van védve, melyek 35 tonnás ágyúkkal vannak felszerelve. A bey azt is jelenti, hogy Kerts bevehetetlen és hogy az orosz tüzekek igen jól be vannak gyakorolva a czéllövésben úgy, hogy több bombájuk a török pánczölösök fedelzetén pattant szét, de szerencsére nem tett kárt. Ő magasztalólag beszél a török hajólegénységéről, mint bátor csatázókról és jó tengerészekről.

Oroszország és Románia közt, mint a „D. Tel.”-nak Bukarestből jelentik, némi feszültség állott be. Ennek állítólag az az oka, hogy Oroszország Romániát Bessarabiához akarja csatolni. A híresztelt feszültségnek lehet némi alapja és vitás kérdések is merültek fel már a „szövetségtársak” közt. Ghika hirtelen elhagyta Pétervárt és Bratiano lemondásról beszélt. Sőt hire van, hogy Károly román fejedelem oroszellenes miniszteriumot akar alakítani. Valószínűleg sértve érezte magát, mert az orosz kormány az ellenségeskedések felfüggesztése iránt őt meg se kérdezte.

A válságos pillanat.

Egy londoni távirat jelenti, hogy az angol kincstári kancellár az alsóházban nyilatkozta, hogy a rendkívüli hitel kérdésének ideje — vagy is a troneszében „előre nem látott események” által megkövetelt rendszabályok megtétele — elérkezett, szemben az oroszok folytonos előnyomulásával, és annak következtében, hogy a békéfeltételek nem közöltetnek. A válságos pillanat, ha Pétervár és Isztambul „csékély reményei” meghiusulnak — közel van tehát.

dinis urnak is van külön kapu kulcsa, s ő tegnap késő este jött haza, nem találta semmi gyanust benne, s azt hittem talán elfeledte bezárni maga után.

— Ah! tehát Rodinis urnak van külön kulcsa! kiáltott fel Tapas meglepetés hangján, s eddig oly borzasztó halvány ajkai egy percze élénk színt nyertek, szemeiben örömsugár villant fel, melyet alig volt képes elrejteni a zöld szemüveg.

— Hívja ide Rodinis urat, szólalt fel, a törvényszéki hivatalnok hasznunkra lehet a vizsgálatnál.

— Rodinis ur nincs itthon, Corfuba hajózott, felelt Nicolo.

— Come! Este későn jött haza, s már kora reggel el is utazott! Per dio santo! mormogta fogai közt Tapas, homlokára dőtte szemüvegét s elbámolt arcot vágott.

— S Corfuba ment, ismétlé a hivatalnok és tegnap este miyen időtájt jött haza!

— Uraim! dadogá Nicolo elrémülve, talán csak nem gondolják, hogy Rodinis lenne a gróf gyilkosa?

— Caro mio, vágott szavába a jegyző.

Rodinis nagyon derék fiatal ember. Szerettem őt nagyon. Azonban valamennyien Ádám és Éva fiaí vagyunk, s az alkalom könnyen rosra vezet, a mint a példaszó mondja.

— Ugy van barátom, egy ily fontos ügyben a törvénynek minden kis nyomot fel kell használnia, mindent megvizsgálni, s annál jobb rá nézve, ha ártatlannak találják.

— Ez tökéletes igaz, tette hozzá a rendőrszelid hangon, kötelességünk minden kis körülményt alaposan megvizsgálni. Az ártatlanság inkább érdekében áll ilyenkor, hogy ártatlanság napfényre jöjjon. Feleljen tehát minden kérdésünkre. Hány órákor jött haza ma éjjel Rodinis?

— Egész bizonyossággal megmondani nem tudom. Lehetett úgy éjjel vagy késsével azután.

— De ez időtájt, szót Tapas, mintha csak esetleg jutna eszébe e kérdés, ön aludt istán már signor Nicolo?

— Látta ön Rodinist, mikor haza jött?

— Nem, csak hallottam jöni. Lépteinek zaja felébresztett, de csakhamar ismét elaludtam.

— S más nemű zajt nem hallott ön?

— Hallottam a mint Rodinis ur szobája

A „KELET” TÁRCZÁJA.

A divat és a — férfiak.

(Farsangi levél a szerkesztőhöz).

(Folytatás.)

S mi lett ennek a következménye?

Az: hogy nem ment szaladgálni idegen köntösök után, nem ment kávéházba és kázinóba, kártyázni és billiárdozni, s nem járogatott a kocsmába, arra a gyanus „halb-seitl”-ire vagy „pfi fi”-re, hanem — mint jó férjhez illik — szépen otthon ült a felesége mellett s olvasta az újságot, nyáron a hűvös szobában, télen a meleg kályha mellett; nem csinált inproductív kiadásokat, lépésedet napról-napra s így növelte az egész ország vagyonosságát.

Hát nem igaz-e: hogy az ing-gomb nevezetes előmozdítója volt a családi erőnyeknek?

Ezért sajnálom én a régi ing-gombokat! Tessék aztán megnézni azt a roppant változatosságot, mit az üzletvilág, csak a férfi-inggallérokat s közelöket illetőleg is kifejt.

Eleinte a gallérok oly alacsonyok voltak, hogy csak legnagyobb jóakarattal lehetett őket felfedezni a kabát nyaka alatt, aztán meg olyan magasra nőttek, hogy az állat egészen s az areznak egy negyed részét is elfodózták. Egyszer a gallér két ága — mint valami kiszegzett szuromy — hegyesen előre meredett, mintha minden szembe találkozózt fel akarna spékélni, aztán meg szépen lekonyult, mint mikor a pellikán saját mellébe vágja a csőrét, aztán meg a határozottan békés hangulatu gallérokat, melyeknek szeliden hajlott körvonalai csakhogy el nem mosolyogták magukat stb. stb.

S ezeknek mind meg van a saját külön nevük, sőt néhánynál még az is meg van határozva: hogy milyen nyakkendő dukál hozzá.

S ez apró változásokat a fesch férfi-világ a legáhitatosabban veszi tudomásul s gyermeki engedelmességgel követi az előzőkeny divatkereskedő

A török főváros védelmi készülétei.

A török főváros védelmi készüléteiről a Daily Telegraph perai levelezője, ki a bujuk-csek-medet (a Márvány-tengeren) vonalakat megszemlélte, ezeket jelenti: A törökök sérényen működnek az útegek fölserényezésén és a védelmi előkészületeken, az esetre, ha az alkudozások megbiúsulnának. Csapatokkal megrakott vonatok érkeztek a nagy mennyiségű tüzér-készletet halmaztak föl. Muktar pasa maga volt a helyszínen a a legjobb kedélyben intézte a különféle munkálatokat. A vonalak egy részét bevehetetleneknek tartja, de más részeket illetőleg nincs oly bízalma. Nagy szükség van több katonaságra s kivált nehéz ágyukra. Az utóbbi esők annyira fölázatták a talajt, hogy a nehéz ágyúk szállítása majdnem lehetetlen volt. Ma azonban keményen fagy állott be, úgy hogy valószínűleg most már csekély a nehézség.

Minden erőfeszítést megtesznek, hogy készen legyenek minden eshetőségre. Eközben Dsemit pasa gyorsan húzódik vissza Drinápoly felől. Tagnap több ezer menekülő érkezett ide. A hulló hóban éjszakaiak levest és kenyert kapva a negyfel-alap részéről nagyjából asszonyok és neveletlen gyermekek, majdnem minden ruhák híján. A látvány leirhatatlanul inséges volt.

Táviratok.

Konstantinápoly, jan. 24. „Havas” jelenti: Mehemed Ali csapatai, melyek Kirkilissa környékén voltak, visszavonultak Kuleli-Burgaszba; az innét Konstantinápolyba vivő út még szabad. A Gallipolis ellen nyomuló oroszok átkeltek Demistikán. Drinápolyban volt ágyúk legnagyobb része Csataldsába érkezett; a Drinápolyban hátrahagyott mintegy 60 ágyú előbb használhatatlanná téteték. A kamara formulaát a panaszokat több tisztviselő ellen s föl hívja a kormányt oly rendszabályok fogantatására, melyek a kaimó értékesítését megakadályozzák.

Pétervár, jan. 24. (Hivatalos). Kazánból e hó 22-ről érkezett jelentések szerint Gurkó tábornok győzelme a Filippopol melletti harcokban f. hó 15., 16. és 17-én sokkal teljesebb volt, mint először jelentették. Gurkó tábornok a Szulejman személyes vezetése alatt, összesen 40 ezer főnyi serege ellen harcolt. A jan. 17-ki harc után Szulejman hadserege végleg két részre volt szakítva; az oroszok 97 ágyút zsákmányoltak. A török hadsereg egyik fele Fuád alatt maradt, a másik fele Szulejman alatt Haszkó felé futott s Skobelew és Karzov tábornok által üldöztetett.

Bécs, jan. 24. „Pol. Corr.” egy athenaei jelentése szerint az új Komonduros kabinet magalakulása az egész országban oly harciaszias manifestációkra adott alkalmat, melynek befolyása a kabinet, mely számos actióra vágyó elemet tartalmaz, annál nehezebben vonhatja fel magát, mivel a király személyesen mindinkább az activ politika mellett nyilatkozik.

felé ment. Mielőtt oda belépett volna, átment a grófhoz. Hallottam őket hangosan beszélni egymásközt, s azzal ismét elaludtam.

(Folyt. köv.)

A rovarok vérkeringési rendszere.

(Folyt. a kolozsvári orvos-természettudományi társulat 1877. decz. 14-ikén tartott szakülésén Dezső Béla.)

(Vége.)

Ezen értesítőtől kihagyva a hosszas tárgyalást s készítményekre s rajzokra vonatkozó szöveget, minthogy a rajzok más alkalommal nem közölhetnek, csakis a végeredményeket közlöm.

Azon kérdésre, hogy az egyes izsivek összeolvadásából keletkezett aorta a torban és fejen hogyan fut végig és mely szövethelyzések közt, számos készítményen mutattam ki, hogy az aorta a torba lépésnél lefelé hajlik s a torbéli hátizmok által alkotott hossznyúlódásban fut végig. Általad a fejen is, s a felső garatduczpar előtt végződik s itt a vér fal nélküli járatokba jut.

Ezek szerint a rovarvérrendszer egy hát- edényből áll, mely egyes izsivekből van összetéve.

A hát- edény kezdődik a farvégi testiz elötti testizben s végződik a garat feletti ducz- párral elött, ott szabad vérpályákba ömlésztvén a vért.

A mi az összes vérkeringést illeti, a rovaroknál a következő: A farvégi és farvég elötti testizbeli vér a hátúlsó izsivbe jut, mely diastole állapotban van ilyenkor. Ezen izsiv systole-ját a következő izsiv diastoleja váltja fel, s ekkor vértartalma a második izsivbe jut, egyáltal belé jutván ugyanezen testiznek is vértartalma, melyben a második izsiv fekszik. A leirt módon jut az izsivek s a megfelelő testizbeli vér az előtti izsivbe, míg a vér az aortán át egészen a felső garatduczpárig jut. Itt a test fal nélküli vérpályába jutván, a fej- és torbéli vér bejut azon izsivbe, melyből az aorta nyult ki. Tehát a tor és fej vérkeringése megfelel egy testiz vérkeringésének, s csakis kiterjedésbeli különbség van a fej-tor és egy testiz vérkeringése közt. Tehát mind a fejvégi, mind a farvégi részleten a hát- edény redukcióknak lett álvette, mint ez a testizekkel szokott történni.

A szárnyizmok az addigi felfogás szerint csakis a hát- edény rögzítésére szolgálnak.

Bécs, jan. 24. „Pol. Corr.” konstantinápolyi jelentései szerint az alkudozásokban nehézségek állottak be, melyek különösen Bolgár- ország jövőnd rendeztetésére és a hadikárpótlásra vonatkoznak, s melyek épen nincsenek megszüntetve s a török küldöttek teljhatalmuk dacára új utasításokért fordultak a portához. A főváros védelmére központosítandó hadsereg 100.000 főnél többre menend.

Az orosz békefeltételek.

A N. W. Tagblatt „rendkívüli” uton tudomást nyert az orosz béke feltételekről, melyek tudvalevőleg tegnapielőtt már Konstantinápolyban is ismeretesek voltak. Az idézett lap e feltételeket következőkben közli:

I. Bulgária. Bulgária a Dunától Drinápolyig, esetleg a Marica folyóig terjed, Oroszország az európai rend s jövőndbeli összeűtközések mellőzése érdekében sulyt fektet rá, hogy ez a terület a lehető legzárabb összefüggésben legyen a portával. Bulgária két, a Balkán által elválasztott tartományra Cis- és Transbalkániára omlik. De mindkét résznek csak egy parlamentje van s a bolgárok által választandó egyetlen hospodár kormányzata alatt áll, a ki csak a bolgár nemzetgyűlésnek felelős. A szultánhoz való viszonyt egy tributum alakjában nyer kifejezés, melynek összege a tartomány utolsó évekbeli átlagos tiszta jövedelmeinek alapján fog kiszámíttatni.

II. A dunai várak Románia állandó nyugalma és biztonságára való tekintetből lerombol- tatnak.

III. Bosznia és Hercegovina ugyanazon alapon szerveztetnek, mint Bulgária, de egyidejűleg a földbirtok gyökeres reformja is fogantatandó.

IV. Románia a háboruban hozott áldozatai- ért területi kárpótlást nyer s független államnak ismertetik el.

V. Szerbia az európai nyugalom érdekében a fenálló hűbéri viszony megszüntetésével önálló állam lesz s területe a nisi és kosovai kerü- letekkel, Prisrend és Novi-Bazar vidékével nagyobbodik.

VI. Montenegró megkapja a konstantinápolyi értekezleten neki szánt területet, továbbá Antivari kikötőt s azon tenger melléket, mely a kikötő és Montenegro közt fekszik.

VII. A Dardanellák. A Feketetenger minden nemzet kereskedelmi hajóinak nyitva áll. Mi a hadihajókat illeti, a Dardanellákon való át- járás az unkar-skalarii békeokmány értelmé- ben csak a parti államok hadihajóinak lesz megengedve.

VIII. Örményország. A Feketetenger keleti partjainak védelmére Oroszország az örmény fen- sik, Batum kikötő, Kars és Erzerum várak á' en- gedését követeli.

IX. Hadi kárpótlás. Oroszország igazságos- nak tartja, hogy a porta hadi kárpótlást fizessen, mely a háboru költségei arányában alig lesz más

Eltekiutva attól, hogy a testben rögzítésre izmok soha sem szolgálnak, tekintetbe véve, hogy a szárnyizmok a test két oldalán rögzítve egyfe- lől, másfelől a hát- edény két oldala mellett, s a szárny alakuság csak a fal nélküli vértutak szárny- hoz való esetleges halonlóságából keletkezik, a szárny- izmok nem a hát- edény rögzítésére, de az alattok levő lágy testrészeknek összenyomására szolgálnak az izsivek diastole állapota alatt, olyformán, mint az emlősök diaphragmája.

Az idevonatkozó kísérleti bizonyítás leírását ez Értesítő keretében mellőzöm.

A buvárok figyelmét teljesen elkerülte [az izsivek beidézése. Készítményeimben megmutat- ták, hogy a falsó garatduczból kiindulva a hát- edény hosszában egy hatalmas ideg fut végig, mely az egyes izsivekbe ily ágakat bocsát. A rovarok- nál is az idegrendszere és vérkeringése egymásra kölcsönös hatást gyakorolva, ingerlik egymást szá- bályos működésére.

A rovarvérben is előfordulnak a vérteste- csek, és pedig soha sem színtelenek hanem élénk rozsdás színűek.

A vérték tulságos fehér színe a vérbeli zsir- cseppekből származik.

A tankönyvek épen ellenkezőt állítanak, azt mondják, hogy a vértedv színes s a vértettek színtelenek. Ez onnan eredt, mert a korábbi bu- várok minden nem piros vért színtelennek mon- doztak, s a vér színét csak tömegbeli színe után határozták meg.

A vér színére vonatkozólag közlöm röviden a következő észleleteimet. Zöld növényekkel táplálkozó álcáknak a vér színe zöld, míg a belőlők keletkező kifejtett alakoknak, ha azok nem zöld növényi részekkel táplálkoznak, vörök elhalványul, s a kifejtett alakok vérszíne ez esetben főképen a vérbeli zsircseppektől származik. Azaz mellőzveitt is a hosszas tárgyalást, a rovarok vérszíne más- sodlagosan keletkezik a növényi chlorophiltól. A vértedv kivonja a chlorophilt, ez a vérszejtéket megfesti, s ez adja színüket. Egyáltalában a vér színe, a chlorophiltól származik. Még egyszer ki- emelem, hogy a rovarvilág vértéknek minden saját színe a chlorophiltól származik, annak változatai- ból, különböző intenciói összetételéből keletkezett.

Enek a kimutatását, mely igen messze ve- zetne, más helyre tartom fenn, s csak röviden je- lezem.

fél ezer millió rubelnél kevesebb. (Ha ez igaz, úgy az oroszok nagyobb hadi kárpótlást kívánnak a portától, mint annak idején Németország a dus- gazdag francziáktól.)

X. Occupáció. Az említett hadi kárpótlás lefizetése (tehát körülbelül örök időkre, mert a porta ily hadi sarcozt soha sem lesz képes lefi- zetni) egy orosz hadsereg marad Bulgáriában. Ez occupáló sereg azon tributumból fog eltartatni, melyet Bulgária a portának fizetni fog. E sereg gondoskodik a rend fenntartásáról, míg Bulgária nemzeti hadsereget nem szervezett magának.

A pápa és Oroszország.

A Le Monde párisi lap nagyérdékű okmá- nyokat közöl, melyek megvilágítják a pápa és Oroszország között bekövetkezett szakadást. Az első okmány Simoni pápai államtitkár körirta 1877. okt. 20-ról. Ennek tartalma a következő: A pápa nyilvános felszólalásban akarta elkarhoz- tatni a kegyetlenségeket és visszaéléseket, melye- lyeket az orosz kormány katolikus alattvalóin elkövet. Ekkor a pápai udvarnál levő orosz követ Urusoff herceg a pápai udvart felkérte, hogy a nyilvános felszólalás ne történjék meg, az orosz kormány e nélkül is segíteni fog a legfőbb pana- szokon. A pápa egy emlékiratot adott át Urus- soff hercegnak, mely a katolikusokon történt sérelmeket elősorolja, kérve, hogy az emlékirat Gorcsakoff hercegnek kézbesítettessék. Urusoff herceg nem nyugtázta az emlékirat átvételét, s két hét múlva azt visszahozta, kijelentve, hogy az iratot nem adja át a kormánynak, mert az orosz kormány nem fogadhat el senkitől sem lecz- kéztetést. A pápai udvart ez mélyen megsérté, s egy barátságos kath. hatalom utján Gorcsakoff h- ghez fordulva, ez uton megtudta, hogy Urus- soff h- g az emlékirat tartalmáról tudósít Gorcsa- koff herceget, s Gorcsakoff a római orosz követ ítéltére azt oda utasítá, hogy az emlékiratot adja vissza. A pápai udvar ennek folytán kiuta- sítá Urusoff herceget, s megszakított az orosz kormányval minden összeköttetést. A második okmány az említett pápai emlékirat, mely szá- mos pontban elősorolja az orosz katolikusok sé- relmeit, kik kizárólag a börtönnel is arra kény- szerítettnek, hogy hitüket megtagadják, a keleti egyházba lépjenek. Ez emlékirat a pápai követ- ségek utján közöltetett az összes hatalmakkal. A harmadik okmány az Urusoff herceget kiuta- sító levél, mely így hangzik:

A bibornok államtitkár 1877. aug. 19-ikén a következő levelet intézte Urusoff hercegre: „Herceg ur! A súlyos sértés folytán, mely- lyel ön egy a szentszék és az idegen kormányok közti viszony történetében egyedül álló példa ál- tal a szentszéknek illette, a midőn egy fontos, ál- talm aláírt, az orosz császárhoz való átküldés végett önnek kézbesített diplomatiái közleményt két hét múlva visszaküldött, a nélkül, hogy an- nak átvételét jelentette volna: a szent atya érett megfontolás után elhatározta önt általam értesít- tetni, hogy — miután ön vonakodott ily okmányt egyszerűen átadni az orosz kormánynak — fölö- legesen bizonyul folytatni a viszonyt, melyben ön eddig ezen államtitkársággal állott.

Fájdalom, hogy hozzá kell tennem, misze- rint a súlyos sértés, melylyel ama tény által a föld legmagasabb tekintélye illetve ön, nem engedné meg, hogy ő szentsége vagy ön exciá- dat előzetes megfelelő elégtétel nélkül ezentul el- fogadjuk.

E két elhatározásról a cs. kormány azon ket- tős czélból értesítettik, hogy tudomása legyen a történet esetről és megismerjük a szent atyát ily kellemetlen intézkedésre kényszerített személyes ügynek következményeire vonatkozó szándékot.

E közleménnyel ismétlem nagyrabecsülésem kifejezését.

Az államtitkárságtól.”

Egy jelenet a franczia kamrában.

A franczia képviselőház jánár 21-iki ülésében Touchard tengerenagy azon indítványt terjeszté elő, hogy jövőre a képviselő választások meg- semmisítésére két harnad szavazatnyi többség legyen szükséges. Indokolásaiban kiemeli azt, hogy a ház az utóbbi időben számos oly vá- lasztást semmisített meg, mely a választók közér- zületének felelt meg.

Grévy elnök: E kifejezéseket nem hagyha- tom megjegyzés nélkül, minthogy a ház határozat- ai iránt a kellő tiszteletet nélkülözök.

Touchard: A ház eljárása annál nagyobb kifogás alá esik, mert a köztársasági válas- zások, még ha a többség csekély volt is, mege- rősítették.

Elnök ismétli figyelmeztetését.

Touchard: A többség a minoritást megtepdol- te, sőt... (Zaj.)

Elnök: Ezt nem tűrhetem tovább.

Touchard: A kisebbség 3.500.000 választót képvisel. (Helyeslés jobbról.) A kisebbségek irán- ti köteles tiszteletet soha inkább lábbal nem ta- pották, mint ezen házban. (Zaj.) Más országokban ezt kikerülni akarták s a választások megbírállását külön testületekre ruházták, melyek bírósági teen- dőket végeznek. A közvélemény nálunk is nem so- kára követelni fogja, hogy a kamara ezen előj- gáról mondjon le. Az általam beadott indítványt azt czélzóla, hogy a kamra tagjai ne legyenek po- litikai ellenfeleik önkényére bízva.

Elnök tiltakozik ezen kifejezés ellen.

Gambetta óriási zaj között, melyben kü- lönösen a bonapartisták tüntetik ki magukat, arra emlékezteti a jobboldalt, hogy a kormány 2798 politikai pert indított meg, hogy hivatalos jelöl- teit támogassa. Szavait minden pillanatban meg- szakítják.

Cuneo d'Ornano nagy düvel a szólóra akar rohanni, ebben azonban barátai által megakadályoztatik. Az kiáltják, hogy ő a többség határo- zatai felett áll. Elnök rendutasítja szót s ez a többség ngyon is sok jobboldali képviselő válas- zását erősítette meg. De la Rochette ezt személyes sértésnek nyilvánítja. Gambetta elfogadhatatlannak jelenti ki Touchard indítványát.

Cassagnac pártolja az indítványt. Gambettát az imperatív mandátum rabszolgájának nevezi s ta- gadja, hogy Gambettának joga lehetne igazságos- ságról, törvényességről és függetlenségről beszélni. Vilain azzal vádolja Cassagnacot, hogy lapjában államszín követelt. Cassagnac kijelenti, hogy az ő pártja az ország beleegyezésével vitt ki állam- csínyeket. Az, ami most történik, nem érdemi meg a parlamentarismus címét, hanem a nyers erőszak műve. A többség hazugságból és gyanusi- tásból él. Langlois kijelenti, hogy az előzetes kér- dést megszakazza. Az előzetes kérdés erre 312 szóval 186 ellenében elfogadtván, az ülés vé- get ért.

BUKURESTI SZEMLE.

Mindenfelől azt sutogják, hogy a radikál miniszterium vissza fog lépni, hogy Bretiano Já- nos miniszterelnök megboradt saját művétől, a nyomorult helyzettől, melybe juttatta Romania te- rületi épségét és nem talál más eszközt a ve- szély elhárítására, mint azt, hogy másra bizza a, haza megmentésének terheit. Azt sutogják, hogy Manolache Costache fogna új miniszteriumot al- kotni. Bretiano minden az oroszoknak tett en- gedmények dacára, kénytelen bűneinek sulya alatt meghajolni és Jepureanu s Bosianuhoz for- dultni, hogy mentesék meg a teheről. Azt beszé- lik, hogy Bessarabia ismét szőnyegre került, fon- tos kérdés Románia jövőjére nézve, életkérdés, mely a Román királyság megszilárdulásával szo- rosan össze van kötve. Bessarabiának visszaadá- sa általános félelmet idézett fel, a közvélemény erősen felajzott, megrázta a radikálmíniszterium alatt az alapot. Tény is, hogy az ország a mai kormányzással jól lakott s hogy általános elége- detlenség uralt még a hű barátok között is. Lám mégis jó lett volna az oroszról egy kis zapist, amanelltet, chesasiat kérni, mielőtt a román had- sereg elhagyta volt a Duna vonalát és Plevna alá sietett! Hogy Oroszország visszakívánja ma mind azt, a mit az 1856 hadjárat alatt elvesztett, ezt mi természetesen találjuk. A ki a Duna torko- latának ura, az ur Bukurestben is. Tudták ezt a vörösek is, és mégis segédkezet nyújtottak az oroszoknak e czélja elérésére. Mi természetes mint az, hogy látva a veszélyt, sietnek a vastag con- servatívokra bízni a kormány gyepőjét. Mi azt hisszük, hogy hazánk és a monarchia érdekeivel is ugyancsak ellenkezik az, hogy Ismail partjáról ismét orosz ágyúk tátonjanak a Duna gőzhajó- zási és a Lloyd hajóira, midőn azok Bécs és Kon- stantinápoly felől Galacra Brailáa sietnek. Több- ször kifejeztük ama nézetünket, hogy Ismail és Kilia meggyéknek román kézben kell jövőre is ma- radni, nem szép szeméikért, hanem monarchiánk érdekében. Kísérjük tehát figyelemmel a két me- gye sorsát a békekötés alatt s ha Románia el- vesztén azokat, vele és utána az osztrák-ma- gyar monarchia fog veszíteni legtöbbet. A fejr- párt organuma is határozottan kimondja, hogy olyan román miniszter soha sem fog akadni, a ki aláírja annak a két vármegyének az átengo- dését. Szépen, hazafiasan van mondva, de hátha nem is kérdezik a román miniszter, hanem el- intézi egymás között az orosz és a török kabi- netet? Szomorú lenne Romániára, de egyáltal ta- nuláságos is, hogy a világra szóló magas politiká- ba kisedő állam létre ne elegendjék.

Mig egyfelől e két megye elvesztése miatt remegnek, másfelől a Dunadeltát szeretnék a hatalmak kegyéből a háboru jutalmul megnyer- ni és a török várakat lerombeltatni. Oroszország román nézet szerint, ebbe eo ipso bele fog egyez- ni, Ausztria nem fogja akadályozni a szabad ha- józást ama folyamon, a mely az osztrák-magyar területnek nagy részét mossa. Anglia, Francia és Olaszország mind bele fognak egyezni már csak saját érdekükből is. Láthatja tehát a t. olvasó, hogy Románia politikusainak meglehetősen feladat jut a békekötés alatt is. Mindenek előtt nem en- gedni, hogy Ismail és Kilia megyéket az orosz elvegye; aztán iparkodni, hogy a Dunadelta ró- mán kézbe jusson és ennek örök birtoklása ér- dekében a dunamenti török várak nyomban le- romboltassanak. Kérni eleget kérnek, de hogy mennyit fognak nyerni, azt bajos feladat megjó- solni. Kogalnicsanának mint külföldi országot felelt fontos szerep jutott, de nagy nyomorúság 'red' nézve, hogy benne egyik párt sem bizik. „Coga- niceanu nu are, nici pöte avea vre-un partid, ci cá este numai a pasariea isolata, care sbora dizi in craca craca, dupe viturisi timp, az az Kogalnicea- nának nincs s nem is lehet pártja, s csak egyedül madár, a mely a szél és idő szerint ágról-ágra röpköd.” Kevés szavakban mesteri jellemzés. Mi

mindég ilyennek irtuk Moldova ezen szálka- kasát.

A területvesztés és területnyerés nagy kér- dese mellett fontos szerepe van a dekorációknak is. Tell tábornok, ki már 48-ban szerepelt, vissza- küldte a hercegnek a csillagot. „A megisztelte- tét nem fogadom el, méltóságom érzete tilt- ja ezt.”

Nagy feltűnést [okozott ez a visszautasítás, de meg van annak az oka is. A csillag olyan szapora lett, hogy okos ember már nem óhaj- tatja. Így jártak a „Beremerenti” érdemmel is; addig osztogatták, míg ma már szalad az önére- tes ember. A radikálpárt halálos ellensége volt, mint ellenzék minden redjelnek s ma ő osztogat- ja fűnek-fának; ezért mondja Tell, hogy öné- zete tiltja elfogadni a csillagot. Még csak a Ro- setti melén nem ragyog a csillag. Az ő szá- mára valami nagyobb, fog I. Karolu kigondol- ni; ezt hiszi az ellenzék. Mi is azt hisszük, hogy Rosetti kitüntetése nem fog elmaradni, főleg ha az orosz visszafoglalja ama két vármegyét, ha- nem abból a kitüntetésből nem kérnénk. Talán leend belőle general consul Rómában vagy Belgrádban, mert e két postot Kogalnicsanó új- ból betölteni szándékozik. Itt megint az a kér- dés, hogy Olaszország előismeri-e a független Ro- mániát, mert Rosetti csak is ezen esetben lenne g. konzul. Rómában, de semmiesetre Belgrádban. Románia most éli legizgatottabb napjait, midőn a béke napjai közelednek. Sokat nyerhet, de sokat is veszíthet.

MAGYAR LAPOK SZEMEJE.

Az „Ellenőr” az Auersperg-Lasser cabinet lemondásáról ír, — s úgy találja, hogy van Ausz- triában kabinetválság, lehet pártválság, lehet ha jó szerencse kedvez, parlamenti válság. Egy szó- val istennek tetsző állapot. S mindez 4 forint mi- att. Négy forintért kormányválságot, parlamenti krízist s tán ennél is súlyosabbat, kockáztatni, oly időben, mikor minden érkező pillanat monár- chiának teljes erejét szőlithatja kia tettek mezejé- re: bámulatos vakság. Mindazonáltal, azt hiszi, hogy az akadályok elháríthatók. Ezzel a kabinet- tel, vagy e nélkül, de okvetlenül el fognak há- rittatni.

A „Pesti Napló” azt hiszi, hogy azon votumok, melyek a szabadulni körben, a vámtarifa ellen adtak — non numeratur, sed ponderatur. Azok Tisza Kálmán kiegyezési politikáját elíté- lik. Többsége lehet, de igazsága nincs. A miniszter- elnök teljes mértékben érezte a [megtámadások sulyát. Egyuttal kritikussá tette a parlamentariz- mus helyzetét. Fog-e használni a cabinetkérdés felvetése? A ház tárgyalásai fogják rá a feleletet megadni. Cabinetkérdés Bécsben, azután cabinetkérdés Bu- dapestben, válság nem azért, hogy a kormány meg- békéljék, hanem azért, hogy megmaradjon. A ca- binetkérdés veleje — szerinte — ez fogadja el az országgyűlés a roz törvényeket s nyomorítsa meg velők évek hosszú sorára az országot, hogy Tisza Kálmánt az ügyek élén megtarthassa. — A cabi- nett kérdés czélja továbbá az: elfojtani a tárgyi- lagos discussiot a kiegyezési javaslatok felett, és átterelni a vitát a politikai tásra, hol szabadon lehet phantaszirozni a külügyi helyzet veszélyeiről, a válság bajairól, a pártállások késztetlenségéről, az új kormány előtt toronyosuló nehézségekről.

Az „Egyetértés” a drámát befejezéséhez lát- ja közeledni. A mi ezután a csatátereken még történhetik, az adott helyzetben változtatni nem fog. Mindegy is már, elmennek-e az oroszok még Konstantinápoly alá, vagy Drinápolyban kötnek-e fegyverszünetet és békét. A török nemzet további ellenállásra képtelen, a diván annál inkább lesz kész súlyos békefeltételekre ráállani, mentől in- kább hajtja kikerülni az oroszok Konstantiná- polyba jövetelét. Béke: ez lesz az egyetlen jelszó! Nem is lehet más kérdés, csakhogy kiktől fogja nyerni Törökország a békét. Egyedül Oroszország lesz-e itt az alkuvó fél akár a maga nevében, akár a régi hazug czimen, hogy ő Európának manda- tatarusa? Vagy talán Európa hatalmai közvet- lenül fognak gondoskodni igényeik számbavételé- ről? Napirenden vannak már e kérdések. A ki- nek erkölcsi érské nem fajult el még odáig, hogy gyönyört találjon az Ignatieffek szereplésében, jobban teszi, ha elfordítja szemét. Mennyi új ígérget fog születni az embereknek elámitására, kiket még ámitani lehet! És még lehet!

A szász-egyetemi közgyűlés ülése.

Nagy-Szeben, jan. 25.

A f. hó 21-diki ülés jegyzőkönyve olvasása és hitelesítése után

Elnök jelenti, hogy Segesvárott Roth Fri- gyes helyett Goos Károly lett egyetemi követ- nek megválasztva. A közgyűlés Maagert és Wer- nert bizza meg a választási jegyzőkönyv hitele- sítésével.

Jegyző-helyettesnek a közgyűlés a jelen ülészak tartamára Wernert választja.

A segesvári iparosokai tanítók folyamodá- sait, hogy az eddigelő élvett 20%-nyi fizetés pótlékot ezután is [huzhassák, a közgyűlés f. hó 19-dikén hozott határozata értelmében Segesvár város közönségéhez utasítja ellátás végett.

A brassói és beszercei gazdasági iskolák felügyelő közegét illetőleg a közgyűlés elfogadja Wittstock előadó indítványát, mely szerint a gaz-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca